

Phẩm 12: KHUYẾN TRÌ

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Dược Vương và Đại Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết cùng với hai vạn Bồ-tát quyến thuộc đều đến trước phát lời nguyện:

–Kính xin Thế Tôn đừng lo lắng. Sau khi Đức Phật diệt độ chúng con sẽ phụng trì đọc tụng, diễn nói kinh điển. Vào đời ác sau này chúng sinh căn lành kém cỏi, nhiều kẻ tăng thượng mạn, tham lợi dưỡng cúng dường tăng thêm bất thiện, xa lìa đạo giải thoát, mặc dù khó giáo hóa nhưng chúng con sẽ phát khởi sức nhẫn lớn để đọc tụng, thọ trì, giảng nói, biên chép hiển cúng đầy đủ kinh này chẳng tiếc thân mạng.

Bấy giờ trong chúng có năm trăm vị A-la-hán được thọ ký đồng thanh bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn chúng con đều phát nguyện. Ở các cõi khác cũng giảng thuyết kinh này.

Lại có hàng Hữu học, Vô học tám ngàn người đã được thọ ký cũng từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay hướng về Phật liền phát nguyện:

–Bạch Thế Tôn chúng con sẽ ở cõi khác giảng thuyết kinh này. Vì sao? Vì người trong cõi Ta-bà có nhiều điều xấu ác, có tăng thượng mạn, công đức mỏng manh, giận hờn, dua nịnh, tâm không chân thật.

Lúc ấy dì của Phật là Tỳ-kheo-ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề cùng với sáu ngàn người Tỳ-kheo-ni Hữu học, Vô học từ chỗ ngồi đứng dậy nhất tâm chấp tay chăm chú chiêm ngưỡng tôn nhan của Phật. Đức Thế Tôn bảo Kiều-đàm-di:

–Cớ sao nhìn Như Lai với vẻ ưu tư như vậy? Và nghĩ rằng: “Như Lai đã không nhắc đến tên Hiền giả để thọ ký đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác sao?”

Này Kiều-đàm-di! Trước đây Như Lai đã nói tổng quát tất cả hàng Thanh văn đều được thọ ký. Hôm nay, Hiền giả muốn biết việc thọ ký ấy thì trong đời tương lai trong pháp hội của sáu vạn tám ngàn ức Đức Phật, Hiền giả sẽ làm vị đại Pháp sư và sáu ngàn Tỳ-kheo-ni Hữu học và Vô học đều làm Pháp sư như vậy. Dẫn dần đủ đạo hạnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát, Hiền giả sẽ làm Phật hiệu là Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

Này Kiều-đàm-di! Đức Phật Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến và sáu ngàn Bồ-tát sẽ tuần tự thọ ký thành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Khi ấy, thân mẫu La-hầu-la là Tỳ-kheo-ni Gia-thâu-đà-la nghĩ: “Trong sự thọ ký này sao lại không nói đến tên ta”.

Đức Phật bảo Tỳ-kheo-ni Gia-thâu-đà-la:

–Vào đời sau trong pháp hội của năm trăm vạn ức chư Phật, Hiền giả sẽ tu hạnh Bồ-tát, làm vị Đại Pháp sư dần dần đầy đủ Phật đạo ở trong cõi Thiên quốc thành Phật hiệu là Cụ Túc Thiên Vạn Quang Tướng Như Lai. Đức Phật đó sống lâu vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Khi ấy, Tỳ-kheo-ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề và Tỳ-kheo-ni Gia-thâu-đà-la cùng với quyến thuộc đều rất vui mừng được điều chưa từng có, ở trước Phật nói kệ:

*Thế Tôn Đạo Sư,
An ổn trời người.
Chúng con được nghe,
Thọ ký an vui.*

Nói kệ xong các Tỳ-kheo-ni bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con cũng có thể ở cõi nước khác thuyết giảng kinh này.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nhìn thấy tám mươi vạn ức na-do-tha các Đại Bồ-tát, những vị đó đều là bậc không thoái chuyển, có thể chuyển pháp luân không thoái được các pháp Tổng trì. Họ từ chỗ ngồi đứng dậy đến trước Phật nhất tâm chấp tay suy nghĩ: “Nếu Đức Thế Tôn khuyên bảo chúng ta giảng thuyết, giữ gìn kinh này thì chúng ta sẽ đúng như lời Đức Thế Tôn mà giảng thuyết kinh ấy.” Lại suy nghĩ: “Hôm nay Đức Thế Tôn im lặng mà chẳng dạy bảo, chúng ta phải làm sao?”

Khi ấy các vị Bồ-tát thuận theo ý của Phật và muốn hoàn thành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

bản nguyện của mình nên ở trước Phật rống lên tiếng rống Sư tử phát nguyện:

–Bạch Thế Tôn! Sau khi Như Lai diệt độ chúng con đi khắp thế giới mười phương, khiến cho chúng sinh biên chép kinh này thọ trì, đọc tụng, giảng nói ý nghĩa của kinh đúng như pháp tu hành, nhớ nghĩ đúng đắn như thế đều nhờ uy lực của Phật. Nguyện xin Thế Tôn dù ở phương xa vẫn chiếu cố che chở cho chúng con.

Khi ấy, muốn tuyên lại nghĩa trên các Bồ-tát đồng thanh nói kệ:

*Cúi xin Phật chớ lo
Sau khi Phật diệt độ
Trong đời ác ghê sợ
Chúng con sẽ giảng thuyết.
Có những người vô trí
Dùng lời ác mắng chửi
Và dao gậy đánh đập
Chúng con đều nhẫn nhục.
Tỳ-kheo trong đời ác
Trí tà tâm dua nịnh
Chưa chứng cho là chứng
Tâm ngã mạn đầy dẫy.
Hoặc ở A-lan-nhã,
Chỗ vắng mặc áo lượm,
Tự cho hành chân đạo
Khinh rẻ người thế gian.
Vì tham đắm lợi dưỡng,
Nói pháp cho bạch y,
Được người đời cung kính,
Như sáu thông La-hán.
Người này lòng thật ác,
Thường nghĩ việc thế tục,
Giả danh A-lan-nhã
Ưa nói dối chúng con.
Mà nói như thế này:
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni,*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì tham đắm lợi dưỡng,
Luận thuyết nghĩa ngoại đạo.
Tự tạo kinh điển này,
Lừa dối người thế gian,
Vì muốn cầu danh tiếng
Mà phân biệt kinh này.
Thường ở trong đại chúng
Mà hủy phá chúng con,
Đến quốc vương, đại thần
Bà-la-môn, Cư sĩ.
Và chúng Tỳ-kheo khác,
Chê bai mắng xấu con
Cho là người tà kiến,
Luận thuyết nghĩa ngoại đạo.
Chúng con cung kính Phật
Đều nhẫn nhục tất cả
Bị người ấy khinh rằng,
Các người đều là Phật.
Bị khinh khi như vậy
Con đều sẽ nhận chịu,
Ở trong đời ác trước
Có nhiều việc đáng sợ.
Ác quỷ nhập vào thân
Mắng chửi hủy nhục con,
Chúng con kính tôn Phật
Nên mặc áo nhẫn nhục.
Vì để nói kinh này
Nhẫn các việc khó khăn,
Con không tiếc thân mạng
Chỉ mến đạo Vô thượng.
Chúng con ở đời sau
Giữ gìn lời Phật dạy,
Thế Tôn tự nên biết,
Ác Tỳ-kheo đời trước,
Không biết Phật phương tiện

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tùy nghi để thuyết pháp,
Mà nhú mà nói ác
Luôn luôn bị xua đuổi,
Xa lìa nơi chùa tháp
Các điều ác như vậy.
Nhớ lời Phật dạy bảo
Đều nhẫn nhục tất cả,
Các xóm làng thành ấp
Có ai cầu pháp Phật
Con đều đến nơi đó
Thuyết pháp Phật đã dạy.
Con, sứ giả của Phật,
Giữa chúng không sợ hãi.
Con sẽ khéo nói pháp
Xin Phật an lòng cho,
Con ở trước Thế Tôn
Chư Phật trong mười phương,
Phát lời nguyện như vậy
Xin Phật hiểu lòng con.*

